

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.041 van 4 mei 2000
in de zaak A. 54.604/VII-12.305.**

In zake : de n.v. REWA BENELUX,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
1. advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106,
2. advocaat P. VAN ORSHOVEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Emile Maxlaan 149.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. RE-
WA BENELUX op 16 november 1993 heeft ingediend om de
nietigverklaring te vorderen van het besluit van
15 september 1993 van de Vlaamse regering "betreffende
de aanduiding van beschermde duingebieden en voor het
duingebied belangrijke landbouwgebieden", in zoverre
hierbij het perceel gelegen tussen de Dynastielaan, de
E. Verhaerenlaan en de E. Belpairelaan te De Panne
aldaar bekend ten kadaster Sectie D, nr. 369 a, en
"een terrein gelegen aan de Leopold I-Esplanade" te De
Panne, met een horizontale arcering als beschermd
duingebied worden aangewezen op het als bijlage
gevoegde kaartblad "De Panne 11/7";

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JONBLOET die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het bestreden besluit voorlopig werd bekrachtigd bij decreet van 26 januari 1994; dat het perceel nr. 369 a andermaal in beschermd duingebied werd opgenomen krachtens het besluit van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden;

dat laatstvermeld besluit werd bekrachtigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud; dat dit decreet in zijn artikel 6 het bestreden besluit opheft; dat een o.m. door de verzoekende partij ingesteld beroep tot nietigverklaring van dit decreet door het Arbitragehof verworpen werd bij arrest nr. 24/96 van 27 maart 1996 (Belgisch Staatsblad van 26 april 1996);

Overwegende dat de decretale bekrachtiging tot gevolg heeft dat de Raad van State niet langer bevoegd is om het bestreden besluit te vernietigen;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie vraagt de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij, "gezien de wijziging van het Duinendecreet"; dat de verwerende partij zich daartegen verzet, in essentie omdat de verzoekende partij wist of had moeten weten dat haar beroep in geen enkele hypothese ingewilligd zou kunnen worden en dat het niet opgaat de verwerende partij te laten verwijzen in de kosten van "een van meet af aan uitzichtloos beroep tot nietigverklaring";

Overwegende dat, hoewel de verwerende partij terecht stelt dat "de verwerping van het beroep tot nietigverklaring op het eerste gezicht voortvloeit uit de decretale bekrachtiging van het bestreden besluit, (en) die decretale bekrachtiging van meet af aan was aangekondigd in het decreet dat de wettelijke grondslag uitmaakt van dit besluit, bij gebrek waaraan het besluit van rechtswege zou vervallen" en die

"aankondiging" inderdaad vervat is in artikel 52, § 3, van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, zij echter niet aantoonde dat daar ipso facto uit voortvloeit dat voorliggend beroep geen enkele kans op slagen had; dat de kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.